

Senátní návrh

ZÁKON

ze dne 2014,

kterým se mění zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší

Parlament se usnesl na tomto zákoně České republiky:

Čl. I

Zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, se mění takto:

1. V § 11 odst. 5 se ve větě třetí slova „u stacionárního zdroje, jehož“ nahrazují slovy „u stacionárního zdroje nebo pozemní komunikace, jejichž“.
2. V § 12 odst. 1 se slova „§ 11 odst. 1 a 2 vychází ministerstvo a krajský úřad“ nahrazují slovy „§ 11 odst. 1 až 3 vychází ministerstvo, krajský úřad a obecní úřad obce s rozšířenou působností“.
3. V § 12 odst. 3 se slova „§ 11 odst. 1 písm. b) nebo § 11 odst. 2 písm. b)“ nahrazují slovy „§ 11 odst. 1 písm. b), § 11 odst. 2 písm. b) nebo § 11 odst. 3“.
4. V § 12 odst. 8 se za slova „stacionárního zdroje“ vkládají slova „a pozemní komunikace“.
5. V § 15 odst. 8 se slova „méně než 5 000 Kč“ nahrazují slovy „méně než 50 000 Kč“.
6. V § 17 odst. 3 písm. c) se slova „každoročně ohlašovat údaje souhrnné provozní evidence“ nahrazují slovy „každoročně do 31. března ohlašovat údaje souhrnné provozní evidence za předchozí kalendářní rok“.
7. V § 37 se na konci odstavce 2 doplňuje věta „Provozovatelé spalovacích stacionárních zdrojů podle věty první mohou mezi sebou vyměňovat části emisních stropů, pokud přitom nedojde k navýšení součtu emisních stropů těchto spalovacích stacionárních zdrojů oproti stavu před výměnou, k vyřazení těchto spalovacích stacionárních zdrojů z přechodného národního plánu anebo nedojde k navýšení emisního stropu spalovacího stacionárního zdroje v aglomeraci.“.
8. V § 39 odst. 1 se slova „využitelného vyrobeného“ zrušují a za slovo „tepla“ se vkládají slova „dodávaného k využití ze stacionárního zdroje“.
9. V § 41 se na konci odstavce 9 doplňuje věta „Provozovatelé spalovacích stacionárních zdrojů podle věty první mohou mezi sebou vyměňovat části emisních stropů, pokud přitom nedojde k navýšení součtu emisních stropů těchto spalovacích stacionárních zdrojů oproti stavu před výměnou, ke snížení jejich celkového jmenovitého tepelného příkonu pod 50 MW anebo nedojde k navýšení emisního stropu spalovacího stacionárního zdroje v aglomeraci.“.

10. V příloze č. 4 části B se za bod 1 vkládá nový bod 2, který zní:

„2. Kontinuální měření emisí podle bodu 1.1. se nevztahuje na spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu 50 MW a vyšším, jejichž celkový jmenovitý tepelný příkon nedosahuje 100 MW, a které slouží jako záložní zdroje energie, a jejichž provozní hodiny, stanovené postupem podle prováděcího právního předpisu, v daném kalendářním roce nepřekročí 300 hodin.“.

Dosavadní body 2 až 5 se označují jako body 3 až 6.

11. V příloze č. 10 části I bod 2 včetně poznámky pod čarou č. 1 zní:

„2. Požadavky na spalovací stacionární zdroj na kapalná nebo plynná paliva

Palivo	Druh spalovacího zdroje	Mezní hodnoty emisí ¹⁾	
		NO _x	CO
		mg.m ⁻³	
Kapalné	kotle	130	100
Plynné	kotle	120	100
	pístové spalovací motory	500	650
	plynové turbíny	350	100

¹⁾ Vztahuje se k suchým spalinám, teplotě 273,1 K, tlaku 101,325 kPa a k referenčnímu obsahu kyslíku 3 % v případě kotlů, 5 % v případě pístových spalovacích motorů a 15 % v případě plynových turbín.“.

Čl. II

Účinnost

Tento zákon nabývá účinnosti prvním dnem kalendářního měsíce následujícího po dni jeho vyhlášení.

DŮVODOVÁ ZPRÁVA

I. Obecná část

1. Důvod předložení a vysvětlení nezbytnosti navrhované právní úpravy

Předložený návrh zákona, kterým se mění zákon č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší, doplňuje možnost výměny emisních stropů mezi provozovateli a odstraňuje další nedostatky současné podoby zákona, vyplývající ze zkušeností s jeho aplikací.

Provozovatelé menších stacionárních zdrojů zahrnutých do přechodného národního plánu jsou stávajícím zněním zákona podstatně znevýhodněni. Zatímco velcí provozovatelé s velkým množstvím zdrojů mohou v rámci portfolia jimi provozovaných zdrojů optimálně rozložit připravované investice ke snižování vlivu na životní prostředí a zvyšování účinnosti výroby energií, menší provozovatelé (často pouze s jedním zdrojem) tuto možnost nemají, což vede ke zbytečnému zvyšování nákladů bez efektu pro životní prostředí. Novelizační bod směřuje k umožnění výměny části emisních stropů mezi provozovateli s vyloučením možnosti zvýšení emisí za Českou republiku i v rámci nejzatíženějších oblastí. Rychlé přijetí této změny je zásadní pro přípravu investic a odstranění nejistoty spojené s provozem stacionárních zdrojů menších provozovatelů.

Novelizační bod týkající se kompenzačních opatření odstraňuje rozdíl jejich aplikace mezi stacionárními zdroji a pozemními komunikacemi, což ušetří náklady na jejich realizaci na straně ředitelství silnic a dálnic příp. měst. Zbývající novelizační body sníží administrativní zátěž na straně podniků i státních institucí a vyjasní plnění některých stanovených povinností. Další návrhy na úpravu zákona snižují administrativní zátěž provozovatelů, čímž dojde při plnění stejných environmentálních požadavků ke snížení nákladů. V některých případech se jedná o nedostatky resp. nepřesnosti, které se ukázaly při aplikaci zákona, a jejichž změnu je potřeba provést neprodleně.

Navrhovaná úprava je tedy velmi důležitá především pro zajištění bezpečnosti dodávek energií, snižuje administrativní náklady provozovatelů, ale nijak nesnižuje environmentální nároky v oblasti ochrany ovzduší.

2. Zhodnocení platného právního stavu

Stávající úprava zákona umožňuje výměnu emisních stropů pouze pro stacionární zdroje provozované jedním provozovatelem. Možnost výměn částí emisních stropů mezi jednotlivými zdroji u jednoho provozovatele umožňuje optimální řízení výroby tepla a elektrické energie. Dochází tak k úsporám paliva a minimalizaci emisí. Menší znečišťovatelé provozující často pouze jediný stacionární zdroj tuto možnost nemají, což jednak neodůvodněně preferuje velké subjekty a současně nevytváří adekvátní přínos pro životní prostředí. I tito menší výrobci by mohli zefektivnit výrobu energií při možnosti výměny částí emisních stropů mezi sebou. Současný zákon jim to však neumožňuje.

3. Soulad navrhované právní úpravy s ústavním pořádkem České republiky a s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána

Návrh zákona je v souladu s ústavním pořádkem i s mezinárodními smlouvami, jimiž je Česká republika vázána.

4. Zhodnocení souladu navrhované právní úpravy s právem Evropské unie

Předkládaný návrh zákona je v souladu s právem Evropské unie, zejména pak se směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích (integrované prevenci a omezování znečištění), která sleduje celkové emisní stropy pro jednotlivé členské státy. Stanovení emisních stropů pro jednotlivé spalovací zdroje je ponecháno zcela na rozhodnutí jednotlivých členských států, přičemž se předpokládá a umožňuje využití flexibilních prvků, pokud tyto povedou k co největšímu snížení emisí v co nejkratším čase a při vynaložení co nejnižších nákladů.

5. Předpokládaný hospodářský a finanční vliv navrhované právní úpravy na státní rozpočet, ostatní veřejné rozpočty a na podnikatelské prostředí České republiky

Přijetí navrhované úpravy si nevyžádá finanční náklady na státní rozpočet ani na ostatní veřejné rozpočty. Návrh má pozitivní dopad na podnikatelské prostředí České republiky, protože umožní využití flexibilních mechanismů stávajícího zákona i pro menší výrobce elektřiny a tepla, kteří provozují pouze jeden zdroj. Tím se optimalizuje ekonomická zátěž provozovatelů a dojde ke snížení nákladů při plnění stejných environmentálních požadavků. Výměna emisních stropů v rámci několika zdrojů u jednoho provozovatele je stávajícím platným zněním zákona č. 201/2012 Sb., o ochraně ovzduší umožněna. Navržená úprava umožní využít této flexibility i menším výrobcům elektřiny a tepla, kteří neprovozují více zdrojů a jsou nemožností výměn určitým způsobem diskriminováni.

6. Předpokládané sociální dopady, včetně dopadů na specifické skupiny obyvatel a dopady na životní prostředí

Navrhovaná právní úprava nebude mít žádné sociální dopady, nemá dopady ani na specifické skupiny obyvatel a nemá ani negativní dopady na životní prostředí. Navržené rozšíření flexibility výměny části emisních stropů nepřináší zhoršení kvality ovzduší v České republice, což je zakotveno ve stávajícím zněním zákona i v předkládaném pozměňovacím návrhu. Spalovací zdroje, kterých se pozměňovací návrh týká, nemají zásadní vliv na kvalitu ovzduší. Navíc všechny pravomoci krajských úřadů a České inspekce životního prostředí zůstávají nedotčeny.

Celkové množství emisí ze zdrojů, kde dochází k výměně, nemůže narůst. Dosavadní výměny části emisních stropů vedly naopak obvykle ke snížení celkových emisí, protože výroba byla přesouvána na ekologičtější a efektivnější zdroje. Zvýšením flexibility také může dojít k přesunu emisí mimo nejzatíženější oblasti České republiky; naopak přesun emisí do těchto oblastí je vyloučen.

7. Zhodnocení platného právního stavu a dopadů navrhovaného řešení ve vztahu k rovnosti mužů a žen

Navrhovaná právní úprava nemá vliv na rovné postavení mužů a žen, a proto je z tohoto hlediska neutrální.

8. Zhodnocení korupčních rizik (CIA)

Navrhovaná právní úprava nepřináší podle názoru předkladatele žádný nárůst korupčních rizik.

II. Zvláštní část

K čl. I

K bodům 1 a 4

Ustanovení § 11 odst. 5 je doplněno o výjimku z povinnosti realizovat kompenzační opatření u plánovaných pozemních komunikací, jejichž příspěvek k úrovni znečištění nepřesahuje úroveň stanovenou vyhláškou č. 415/2012 Sb. (§ 27 odst. 1) o přípustné úrovni znečišťování a jejím zjišťování a o provedení některých dalších ustanovení zákona o ochraně ovzduší. Za současného znění ustanovení (výjimka vztažená pouze ke stacionárním zdrojům) by byl investor povinen realizovat kompenzační opatření již při zcela minimálním imisním příspěvku dopravní stavby splňující podmínky uvedené v § 11 odst. 1 písm. b) zákona. Musel by tedy navrhnout dostatečná kompenzační opatření vždy, když je stavba umístěvaná do oblasti s překročenými ročními imisními limity nebo by jejím umístěním k překročení těchto limitů došlo.

Ustanovení zároveň zajistí soulad § 11 odst. 5 se zněním § 27 odst. 1 vyhlášky č. 415/2012 Sb., ve kterém je uvedeno, že kompenzační opatření se uloží u stacionárního zdroje a pozemní komunikace uvedené v § 11 odst. 1 písm. b) zákona v případě, že by jejich umístěním došlo k nárůstu úrovně znečištění o více než 1 % imisního limitu pro znečišťující látku s dobou průměrování 1 kalendářní rok.

Zároveň s touto změnou je nutné provést obdobnou úpravu zmocnění v § 12 odst. 8, které stanovuje, že minimální hodnoty příspěvku stacionárního zdroje k úrovni znečištění dle § 11 odst. 5 budou stanoveny vyhláškou. I zde musí být v souladu s předchozí úpravou doplněny vedle stacionárních zdrojů i dopravní stavby.

K bodům 2 a 3

Dojde k legislativnímu upřesnění kompetencí v platném zákoně. Ustanovení § 12 odst. 1 a 3 výslovně umožňuje Ministerstvu životního prostředí a krajskému úřadu stanovovat podmínky při vydávání závazných stanovisek nebo povolení provozu z hlediska ochrany a při stanovování těchto podmínek vycházet z programů ke zlepšení kvality ovzduší. Je vhodné, aby obecní úřady obcí s rozšířenou působností při vydávání závazných stanovisek z hlediska ochrany ovzduší rovněž mohly na základě výslovného ustanovení zákona stanovovat takové podmínky, jak je to umožněno ministerstvu a krajskému úřadu. Jde tedy o změny, které lze považovat za legislativní zkvalitnění zákonné úpravy ochrany ovzduší.

K bodu 5

V průběhu projednávání vládního návrhu zákona č. 201/2012 Sb. v Poslanecké sněmovně došlo k přijetí pozměňovacího návrhu, který navýšil částku, od které se platí poplatek za znečišťování ovzduší z původně navrhovaných 5 000 Kč na 50 000 Kč. Současně však již nedošlo ke stejnému navýšení částky, od které je nutné podat poplatkové přiznání. V tuto chvíli tak existuje zcela zbytečná povinnost pro tisíce provozovatelů, kteří oznámí výši svých poplatků, ale krajský úřad toto oznámení, po jeho prověření, založí bez vyměření poplatku.

Předložený návrh tento nedostatek odstraňuje a tím významně snižuje značnou administrativní zátěž provozovatelů i krajských úřadů.

K bodu 6

S ohledem na odklad novely zákona o integrovaném registru znečišťování životního prostředí a integrovaném systému plnění ohlašovacích povinností v oblasti životního prostředí, který stanovoval termín pro ohlašování souhrnné provozní evidence podle zákona o ochraně ovzduší je navrženo tento termín stanovit přímo zákonem o ochraně ovzduší. Toto doplnění je nezbytné k zajištění vymahatelnosti ohlášení souhrnné provozní evidence, která je nezbytná pro plnění mezinárodních závazků České republiky (vykazování emisních inventur). Nejedná se o stanovení nové povinnosti, pouze se jedná o nápravu zákonem o ochraně ovzduší již zavedené povinnosti, která je v tuto chvíli imperfektní, protože neobsahuje termín, kdy je každoročně potřeba oznamovací povinnost splnit.

K bodům 7 a 9

Novým zákonem č. 201/2012 Sb. o ochraně ovzduší byla mimo jiné do českého právního řádu částečně transponována směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 o průmyslových emisích, konkrétně povinnost plnit přísné emisní limity a možnost využití přechodného národního plánu snižování emisí. V souladu se zákonem o využití tohoto flexibilního mechanismu v závěru loňského roku požádalo 41 provozovatelů provozujících 100 spalovacích stacionárních zdrojů znečišťování ovzduší.

Stávající zákon umožňuje v rámci zdrojů zařazených do přechodného národního plánu přesouvání emisních stropů mezi stacionárními zdroji jednoho provozovatele. Tím je na jedné straně umožněna větší flexibilita a optimální rozložení připravované investice ke snižování vlivu na životní prostředí a zvyšování účinnosti výroby energií, na druhé straně ovšem dochází k neodůvodněné diskriminaci menších provozovatelů provozujících v mnoha případech pouze jediný spalovací stacionární zdroj emisí zahrnutý do přechodného národního plánu, kteří tuto flexibilitu nemají možnosti využít.

Omezení možnosti výměny části emisních stropů pouze na zdroje jednoho provozovatele jde nad rámec požadavků evropské legislativy. Směrnice Evropského parlamentu a Rady 2010/75/EU ze dne 24. listopadu 2010 totiž sleduje celkové emisní stropy pro jednotlivé členské státy a stanovení emisních stropů pro jednotlivé spalovací stacionární zdroje nechává zcela na vůli jednotlivých členských států, přičemž předpokládá a umožňuje využití flexibilních prvků, pokud tyto povedou k co největšímu snížení emisí v co nejkratším čase s vynaložením co nejnižších nákladů.

S ohledem na zajištění rovného přístupu k menším provozovatelům spalovacích stacionárních zdrojů a plné využití možností k co nejrychlejšímu snižování emisí při optimalizaci nákladů je nezbytné umožnit výměnu části emisních stropů mezi spalovacími stacionárními zdroji různých provozovatelů.

Celkové množství emisí vypuštěných ze zdrojů, kde dochází k výměně, nemůže narůst, ale naopak dosavadní výměny emisních stropů vedly obvykle ke snížení emisí, protože výroba byla přesouvána na ekologičtější a efektivnější zdroje. Přesouvání emisních stropů není možné do aglomerací, kde dochází k překračování emisních limitů. Opačný směr možný je a návrh tak může přispět ke snížení emisí v nejhůře postižených oblastech. Emisní stropy uložené v rámci přechodného národního plánu budou součástí integrovaného povolení stacionárního zdroje a jejich změna (výměna) probíhá formou změny tohoto povolení a je tedy plně pod kontrolou Krajských úřadů.

Navržená změna obsahuje rovněž pojistky proti tomu, aby spalovací zdroj odešel ze systému emisních stropů se sníženými stropy a zanechal v systému stropů část svých stropů,

což by nebylo v souladu s legislativou Evropské unie. Pokud tedy poklesne celkový jmenovitý příkon spalovacího stacionárního zdroje pod 50 MW nebo poklesne až na 0 a dojde k úplnému ukončení provozu zdroje, nelze výměnu z tohoto zdroje při opuštění systému emisních stropů realizovat.

K bodu 8

Platný zákon používá nejasný pojem „využitelné vyrobené teplo“, který není nijak blíže definován a umožňuje různé interpretace, což vytváří nejistotu ohledně nároku konkrétních provozovatelů účastnit se přechodného režimu pro výrobce tepla. Návrh proto zpřesňuje jednu z podmínek, za kterých mají konkrétní provozovatelé nárok účastnit se přechodného režimu pro výrobce tepla. Navržený text je v souladu s obsahem, smyslem a cílem směrnice 2010/75/EU. Přechodný režim se má týkat výrobců tepla, kteří vyrábějí teplo a dodávají jej převážně do veřejné sítě, tedy do soustavy zásobování tepelnou energií. Tyto výrobce je potřeba jasně odlišit od provozovatelů, kteří se nemohou přechodného režimu účastnit, protože většina jimi dodávaného tepla není dodávána do soustavy zásobování tepelnou energií. Jedná se například o přímé dodávky tepla k využití pro technologické ohřevy v průmyslových procesech.

K bodu 10

Povinnost kontinuálního emisního monitoringu pro vybrané znečišťující látky je ukládána provozovatelům emisně významných zdrojů s vyššími ročními hmotnostními toky znečišťujících látek a nutnou trvalou kontrolou řádné funkce emise snižujících zařízení. Instalace kontinuálního monitoringu emisí na záložní zdroje energie, které jsou provozovány pouze po omezenou dobu (max. 12 dní v kalendářním roce), je vzhledem k požadavkům na vyhodnocování kontinuálního měření a vyhodnocování plnění emisních limitů, stanovených prováděcí vyhláškou k zákonu, problematicky proveditelná, postrádá smysl kontroly funkce zařízení snižujících emise a vytváří neúčelné náklady. Proto je navrženo záložní zdroje energie, které nedosahují celkového jmenovitého tepelného příkonu 100 MW v souladu s textem směrnice 2010/75/EU o průmyslových emisích, z této povinnosti vyloučit. U těchto zdrojů se stejně jako podle předchozí právní úpravy bude nadále provádět jednorázové měření emisí.

K bodu 11

Stávajícím zněním přílohy č. 10 zákona o ochraně ovzduší stanovené hodnoty mezních hodnot emisí pro oxid uhelnatý (CO) a oxidy dusíku (NO_x) se podle § 16 odst. 2 vztahují na spalovací stacionární zdroje o jmenovitém tepelném příkonu 300 kW a nižším, které slouží jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu ústředního vytápění. Zařízení, u kterých výrobce či dovozce nedoloží splnění těchto mezních hodnot emisí, nemohou být od 1. ledna 2014 resp. 1. ledna 2018 uváděna na trh.

Ze samotných hodnot a referenčních podmínek (obsah 3 % kyslíku v poznámce pod tabulkami), které jsou v zákoně uvedeny, je patrné, že cílem bylo stanovit kritéria především pro kotle. Zdrojem tepla pro teplovodní soustavu vytápění však mohou být také spalovací motory nebo spalovací turbíny, které jsou zdroji tzv. kogeneračními, tedy zdroji tepla i mechanické energie, která je nejčastěji využívána k výrobě elektřiny. Tyto spalovací stacionární zdroje znečišťování ovzduší mohou tedy sloužit také jako zdroj tepla pro teplovodní soustavu vytápění a proto se na ně příloha 10 rovněž vztahuje. Spalovací motory a spalovací turbíny v současnosti dodávané na trh však nejsou schopny dosahovat stejných hodnot emisí jako kotle. Uzavření trhu pro tyto dvě skupiny zařízení přitom nebylo a ani nemohlo být cílem zákona.

Obě tyto skupiny kogeneračních zdrojů lze považovat za ekologické zdroje tepla, neboť v nich dochází k vysoce účinné kombinované výrobě elektřiny a tepla a tedy lepšímu využití energie obsažené v palivu, kterým je nejčastěji zemní plyn nebo bioplyn. Zvyšování energetické účinnosti patří mezi dlouhodobé cíle Státní politiky životního prostředí České republiky na léta 2012-2020. Mezi opatřeními pro zajištění plnění tohoto závazku je uvedena podpora nárůstu podílu kombinované výroby tepla a elektřiny. Navržená změna zákona je tak plně v souladu s tímto strategickým cílem a souvisejícím opatřením.

Současně lze konstatovat, že v České republice jsou již tato zařízení vyráběna a zákazem jejich prodeje na domácím trhu by došlo k poškození těchto výrobců. Z výše uvedených důvodů je navrženo doplnit do tabulky č. 2 v části I přílohy č. 10 zvláštní mezní hodnoty emisí pro pístové spalovací motory a plynové turbíny. Navrhované hodnoty vychází z hodnot stanovených pro stejná zařízení vyššího výkonu ve vyhlášce č. 415/2012 Sb.

Obecně lze konstatovat, že legislativa řady evropských států neřeší samostatně požadavky na emise u takto malých zdrojů nebo se zaměřuje především na emise oxidů dusíku nebo zahrnuje tyto požadavky do technických norem. Například emisní limity v německém předpisu TA-Luft jsou u zdrojů s pístovým spalovacím motorem stanoveny pro tepelný příkon v palivu od 0 do 3 MW v úrovni uvedené v návrhu tabulky č. 2 přílohy 10 části I.

Návrh regulace takto malých zdrojů je proveden s ohledem na ochranu kvality ovzduší. Navrhované hodnoty jsou pro české i zahraniční výrobce dosažitelné a řada výrobců jejich splnění deklaruje již dnes.

Současně je třeba upozornit na to, že bylo vydáno Nařízení Komise (EU) č. 813/2013 ze dne 2. srpna 2013, kterým se provádí směrnice Evropského parlamentu a Rady 2009/125/ES, pokud jde o požadavky na ekodesign ohřívačů pro vytápění vnitřních prostorů a kombinovaných ohřívačů. Tímto předpisem jsou s účinností od 26. září 2018 nově definovány požadavky na emise oxidů dusíku u kotlů a kogeneračních jednotek využívajících jako palivo plynná a kapalná paliva. Dle informací z Ministerstva životního prostředí bude toto nařízení komise zohledněno až v rámci chystané řádné novely zákona o ochraně ovzduší, která projde standardním legislativním procesem. Vzhledem k tomu, že přímo použitelné evropské požadavky začnou platit až od 26. září 2018, je předmětem navrhované změny pouze řešení akutního problému, kterým jsou dle přílohy č. 10 zákona o ochraně ovzduší požadavky stanovené v bodu 2 části I, a to s účinností od 1. ledna 2014.

K čl. II

Navrhuje se, aby novela nabyla své účinnosti co nejdříve a proto se stanoví jen minimální legisvakantní lhůta.

V Praze dne 18. prosince 2013

Milan Štěch, v. r.
předseda Senátu